

GOING DOWN

Komedie in vier bedrijven

door

**MARK DEN HERTOOG &
ERNST VAN DEN BERG**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOING DOWN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARK DEN HERTOG EN ERNST VAN DEN BERG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk door amateurgezelschappen kan worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Onder andere is het IBVA bevoegd genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende en gehuurde tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

EMMA PHILIPSON - 65 jaar oud. Echtgenote van WR. Moeder van hun kinderen. Met hem getrouwd direct na hun beider studie.

WILLEM RODERICK PHILIPSON - 68 jaar oud, gepensioneerd directeur van een verzekeringsbedrijf. Geslaagd, well to do. Wordt WR genoemd.

LIES WIERSMA - 30 jaar oud. Ongetrouwd. Moeder van een ziek kind. Moet na burgercarrière kiezen voor leven als betaalde "escortdame".

MICHIEL JANSSEN - 23 jaar oud, student, homoseksueel, door zijn vader verstoten. Heeft een zacht karakter maar koestert nu diepe haat voor Pa. Loopt met zijn rechterbeen in het gips.

ARIE VD PUTTE - 55 jaar oud. Afgekeurd loodgieter die als zwartwerker schoonmaakt in het warenhuis.

DECOR:

Lift van een groot warenhuis.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(Het is midden november, zaterdagavond 17:30 uur sluitingstijd. Een groot warenhuis met 8 etages in Rotterdam. WR en Emma Philipson lopen naar een lift die hen naar de geparkeerde wagen zal brengen. Door een intercom op de hoogste etage speelt rustige pianomuziek.

Emma komt als eerste op, draagt een plastic tas aan haar rechterhand, kletst aan een stuk door over wat ze nog allemaal voor de kerst in huis moet halen.

WR draagt aan beide handen een plastic boodschappentas maar komt ver achter Emma vermoeid het toneel op. Emma dacht dat WR direct achter haar liep maar bij de liftdeuren constateert ze dat ze de hele tijd tegen zichzelf heeft lopen praten.

WR, gekleed in een keurig driedelig grijs kostuum, drukt met zijn laatste kracht op de liftknop.

Emma, draagt een driekwart rok met een witte blouse en een overmantel. Met de tassen in hun hand wachten ze op de lift)

EMMA: We moeten mijn zus ook uitnodigen. 't Is alweer vijf jaar geleden dat ze voor het laatst bij ons heeft gegeten. *(stilte, loopt richting liftdeur)* WR! Hoor je me?

WR: Ik ben gesloopt. Waarom moeten wij altijd mee? Voor de gezelligheid! Neeee.... Mogen wij een suggestie doen tijdens het winkelen? Neeee... Jaaaa! Als we voorstellen: "Zal ik even helpen dragen" of "Weet je wat! ik reken wel even af." Ja graag, dank je lieverd!

EMMA: Ik weet het. Maar het komt niet vanzelf in huis. De feestdagen zijn nou eenmaal slopend. Vind je ook niet dat we mijn zus uit moeten nodigen?

WR: Nee, ik vind niet dat we je zus uit moeten nodigen. Vorige keer vrat ze alle soesjes op en zei vervolgens dat ze het niet lekker vond. Jouw zus is een pathologische klager met een culinaire dwangneurose en ook nog eens een vreetmanie.

EMMA: Hè WR, dat is niet aardig wat je daar zegt, ze is niet panto... dinges en zeker nietje weet wel. Ze is nou eenmaal niet gelukkig!

WR: Dat ben ik ook niet als zij er is, ik word.....

LIES: *(komt op, is met iemand aan de telefoon)* Nee...echt! Nee..... Neeeeee.....een Schot? Had hij een rok aan? Nou, dat scheelt

een hoop gedoe! Wat zeg je.. eerst zijn gulp, zit er dan een gulp in een schotse rok? Ooooh! Naar de eerste hulp? Heeft hij je mishandeld? Niet? Oh gelukkig, 120 kilo!!!! Je bedoelt toch niet..... Dan kan hij in het Guinness book of records... Oh, jij moest naar de eerste hulp! Zuurstofgebrek!.. Je bent kortademig. Verkouden! Ik hoor je heel slecht, ik sta in de garage. Ik zie je straks, dan moet je me alles vertellen, ik zei - ik zie je..... Shit!

WR: *(tegen Lies) Een mens maakt wat mee hè! (Lies lacht flauwtjes maar zwijgt en kijkt waar de lift blijft) (tegen Emma) 120 kilo en dan nog in een rok. Weet je dat de meeste blaasontstekingen in Schotland voorkomen. (Emma geeft hem een por in zijn zij) Au!!!! (stilte.....Niemand reageert. De lift laat nog op zich wachten)*

MICHIEL: Hé!!!! *(WR kijkt alle kanten op of hij een stem uit het hiernamaals hoort en kijkt dan richting Michiel) Houdt u de lift even vast?*

(WR pakt de zijpanelen van de lift en houdt deze vast. Michiel komt rechts vanuit de hoek, met zijn rechterbeen in het gips, het toneel op. Onder zijn ene arm één rode klapstoel en in zijn andere hand de bekende plastic boodschappentas)

WR: Hé!!! houdt u de lift even vast. *(tegen Emma) Ben de liftboy niet.*

LIES: Nou kom op! *(kijkend naar de lift, laat haar twee boodschappentassen op de grond zakken)*

MICHIEL: *(zijn mobiel belt) Ik ben over 10 minuten thuis..... Naar de auto..... Ja, ik heb lekkere dingen bij me en een fles rode wijn. Natuurlijk blijf ik nog niet ergens hangen... moet er niet aan denken. (kijkend naar WR en daarna naar Lies) Daar hoef je niet bang voor te zijn. Met mijn moeder!....Dat was een ramp. Ik weet niet wat ze nog in hem ziet. Ze moet die ouwe gewoon verlaten. Hé... ik hang op want iedereen staat mee te luisteren. De mensen worden steeds onbeleefder... jajaja ik ook van jou. Zeg hou ik dat 25 jaar? He nee nee. Zie je zo, doe!*

LIES: God moet die lift er nog in gehangen worden? *(drukt nogmaals op de knop)*

WR: Zal ik u even helpen *(tegen Lies)*

LIES: Nee hoor da's niet nodig..... *(WR geeft een van zijn tassen aan Emma om vervolgens een andere tas van Lies over te nemen. Emma staat nu met een verbaasde blik met twee tassen)*

MICHIEL: Nou ja zeg (*kijkend naar WR*) (*tegen Emma*) Laat ik dan uw tassen overnemen.

EMMA: Dat is erg vriendelijk, maar dat hoeft niet hoor.

LIES: (*WR en Lies hebben beiden haar tassen vast*) Meneer da's echt niet nodig

WR: Ach dat is een kleine moeite. (*WR neemt één tas over*)

MICHIEL: (*tegen Emma*) Geeft u me nu maar ook uw tassen.

EMMA: Oké, dat is erg vriendelijk van je jongeman. Alstublieft. (*Emma kijkt verrukt. Iedereen draagt een tas behalve zij. Michiel 3 tassen en 1 klapstoel, WR twee en Lies één*)

LIES: Joh geef mij één tas (*tegen Michiel*) Je hebt al een klapstoel ook. (*neemt één tas over van Michiel*)

(Maar WR kijkt zijn vrouw aan en ziet dat zij geen tas meer draagt. Geeft nog z'n twee tassen aan Emma en neemt zelf de twee tassen van Lies over. Nu staat Lies zonder tas)

Nee hoor! Ik draag ook een tas

(pakt als eerste weer de tas van Emma terug)

(Iedereen neemt weer van elkaar de tassen over.

Omdat de zes plastic tassen precies hetzelfde zijn weet het publiek niet meer welke tas bij welke bezoeker hoort. Opeens heeft WR geen tas meer in zijn handen maar de klapstoel. Kijkt verbaasd.)

(een gonggeluid kondigt de lift aan)

(Iedereen gaat voor de liftdeur op een horizontale lijn staan.

Lies met twee tassen. Michiel met twee tassen, Emma met twee tassen en WR klap zijn stoeltje uit en gaat met zijn gezicht naar het publiek zitten)

WR: Je moet even wat moeite doen maar dan heb je ook wat.

(de glazendeuren van de lift gaan open. WR klapt z'n stoeltje op en stapt als eerste de lift in en iedereen volgt)

(WR richting Lies) Welke etage mevrouw???

LIES: De tweede graag

(Emma zwijgt in alle talen maar kijkt haar man alleen maar aan)

WR: (*tegen Michiel*) Wil geen inbreuk maken op uw privéleven maar....?

MICHIEL: Ik ook de tweede!

(De deuren van de lift zijn van licht gaasmateriaal. Hierdoor zijn ze ondoorzichtig als er licht op staat. Als er achter licht schijnt en de rest van het toneel donker kijk je de lift in.

De deuren van de lift sluiten zich. Alle acteurs staan achter de liftdeuren.

Men ziet alleen boven de deuren de lichtjes opflitsen van de etages, het is muisstil in de zaal.

Plots vindt er een geweldige klap plaats, er ontstaat een steekvlam, het toneel en de zaal zijn volledig donker)

ALLEN: Ahhhhhh.....

LIES: Zode Knarre... wat was dat???

WR: Geen idee.

EMMA: WR!..... Dit vind ik doodeng.

WR: We hangen stil!.

EMMA: WR... ik ruik een rare lucht!

WR: Jajaja....dat ruik ik ook! Heeft iemand een aansteker?

LIES: Hoezo een aansteker?

MICHIEL: We moeten toch licht maken om iets te kunnen zien.

LIES: Ik heb geen aansteker bij me.

WR: Wacht, ik heb wel lucifers bij me! Ik gok het er maar op.

(WR steekt er één aan)

EMMA: WR....! Straks staan we in brand.

WR: Hier is de alarmknop.

(doodse stilte)

LIES: Meneer druk er dan op.

WR: Dat heb ik gedaan.

EMMA: Druk dan nog eens.

(stilte)

WR: Niets..... helemaal niets.

(steekt weer een lucifer aan)

MICHIEL: Kijkt u eens op die andere knoppen, misschien staat daar iets.

(WR steekt weer een lucifer aan)

WR: Ik wil niets zeggen... Maar mijn vingers worden wel een beetje heet door al die lucifers.

EMMA: Hangt er geen telefoon?

WR: Hier! Deze knop....nood-ge-ne-ra-tor

(Stilte, daarna plotseling een aanslaande motor en een zachte noodverlichting gaat branden. Men ziet nu het binnen interieur van de lift met een beetje rook waar alle vier de acteurs in vastzitten. Ook begint de muziek het lied "Waarheen, Waarvoor" van Mieke Telkamp te spelen. Michiel slaat een kruisje en WR geeft een klap op de intercom. Daarna hoort men de volgende omroeptekst.)

OMROEPSTER: Attentie dames en heren. *(band)* Wij heten u welkom in ons warenhuis. Ja u hoort het goed; we zijn nog niet failliet. *(allen kijken naar de luidspreker in het plafond)* Mocht u vragen of problemen hebben, begeeft u zich dan naar onze klantenservices op de 4^e etage. De dames zijn op leeftijd en net hersteld van een burn-out, maar ze zijn er weer. Wij wensen u aangename kerstinkopen bij D en V, uw Warenhuis. *(muziek begint weer te spelen)*

MICHIEL: Meneer, achter u hangt een telefoon.

EMMA: Ja, zelfs met videobeeld. Wacht, we kunnen toch ook zelf bellen!!!! *(pakt haar mobieltje)* geen bereik!

MICHIEL: Dat komt door al dat beton en ijzer. *(pakt zijn eigen mobieltje)* Kijk, ik heb ook geen bereik.

EMMA: WR, probeer gewoon die telefoon!

WR: Ja... Jongeman, probeer jij die telefoon eens!

MICHIEL: Hallo is daar iemand... *(drukt op de knop van de telefoon)*
Hooft iemand ons? Niets.....

EMMA: Wat nu? Ik vind dit doodeng.

LIES: Ja...ik ook.

MICHIEL: Kijk, het beeldscherm gaat aan, er staat iets geschreven.

(WR gaat naar het beeldje en leest de tekst, iedereen probeert over WR z'n schouder mee te lezen)

EMMA: En!

WR: Misbruik wordt gestraft...

(iedereen kijkt elkaar verbaasd aan)

LIES: Staat er ergens geen alarmnummer vermeld? Of wacht... misschien mijn iPhone.

WR: Heeft u een iPhone? Als uh.....!

LIES: Nou, hij is niet van mij maar eigenlijk van mijn zoontje van 10.

EMMA: Ach wat leuk, heeft u een zoontje?

LIES: Ja..... schat van een knulletje.

WR: Wij hebben ook twee van die geldverslinders.

EMMA: *(tegen Michiel)* Probeer eens op een andere knop van een etage te drukken. *(Michiel drukt op een knop, er gaan twee flinke schokken door de lift met twee lichtflitsen)*

ALLEN: *Aaahhhh..... (houden elkaar vast. De lift hangt iets schuin dat ziet men omdat een fles met water uit een tas van de ene kant naar de andere kant rolt)*

EMMA: WR, ik word nu wel echt een beetje bang.

WR: Laten we in ieder geval eerst proberen voorzichtig te gaan zitten, dus langzaam op de bank en dat stoeltje van u jongeman.

EMMA: Oké maar doe voorzichtig met mijn nieuwe kopjes.

MICHIEL: We moeten proberen om via die beeldtelefoon contact te krijgen met een receptie of portier. Hallo..... Hallo!! *(drukt wild op het telefoonknop)* De lijn lijkt wel dood. En dat noemen ze een noodtoestel.....

EMMA: 't Is meer een doodtoestel.

(Michiel geeft een ondoordachte trap met z'n gipsvoet tegen de wand waardoor een gekraak, en de lift hangt weer in een rechte positie. Michiel krimpt inéén van de pijn)

LIES: Aaahhh!!!! Idioot.

WR: Wil je dit nooit meer doen.

MICHIEL: Sorry, sorry, sorry. Au! *(pakt weer zijn voet)*

EMMA: We hangen tenminste weer recht, ik werd helemaal misselijk van dat scheef hangen.

LIES: Als ik niet direct hieruit kan, dan ga ik heel hard gillen.

EMMA: Dat lijkt me geen goed idee. We moeten vooral rustig blijven en het hoofd koel houden. Volgens mij hebben ze allang gemerkt dat er een lift is blijven hangen.

WR: We moeten ons niet meer bewegen en gewoon afwachten totdat ze ons eruit halen.

LIES: Hoe hoog zouden we hangen? *(kijkt omhoog)*

WR: Volgens mij aardig hoog.

MICHIEL: Ergens tussen de zevende en zesde etage.

LIES: *(grijpt WR zijn schouder)* Jezus Maria... opa. Dat is wel heel hoog om stil te hangen.

WR: Opaaa!.... Nou zo oud.....

EMMA: WR!

WR: Ach.....mevrouwetje... *(pakt heel vaderlijk haar hand)* U hoeft nergens bang voor te zijn. De kabels houden het wel... een paar uurtjes.

LIES & MICHIEL: Een paar uurtjes!!!!!!!

WR: Bemoei je er niet mee! *(tegen Michiel)* We komen heus wel veilig beneden. *(tegen Lies en haar hand vasthoudend)*

EMMA: WR!!!.... Mijn man bedoelt, misschien zitten we hier nog wel een paar uurtjes.

(Michiel staat op, loopt naar de noodtelefoon)

WR: Eehhvoorzichtig... Wat ga je doen?

MICHIEL: Ik ga het nog eens proberen. Hallo...Halloooo... hoort iemand ons? *(stilte)* Verdomme... *(maakt aanstalten om nu met de haak een klap op de telefoon te geven)*

ALLEN: Neeeeee.....

(Emma grijpt Michiel vast en WR pakt Lies)

LIES: Lul..... wil je ons vermoorden?

(de muziek stopt en men hoort een dingdong door de microfoon in het plafond)

WR: Ze hebben ons gehoord.

(springt op en loopt heel voorzichtig naar de telefoon)

OMROEPSTER: Attentie alstublieft?

WR: Jaaah... hallo!..... *(in de telefoon)*

OMROEPSTER: Dames en heren.....

WR: Mevrouw! ..We!.....

OMROEPSTER: Ladies and Gentlemen.

WR: Ja hallo mevrouw...

OMROEPSTER: Meine Damen und Herren

WR: Mevrouuuuw!!!! Fräulein!!!!!!!

OMROEPSTER: Gaat u op vakantie?

WR: Nee mevrouw we gaan niet op vakantie....nein, wir sind nicht auf Urlaub. we zitten vast.... wir sind Gestecken in den Sessellift.

MICHIEL: We zitten vast in de stoeltjes lift???

EMMA: Ja mijn man skiet veel.

OMROEPSTER: Neemt u dan ons veiligheids-voedingspakket mee. Dit pakket bevat alle voedingswaren die een gezin voor vier personen nodig heeft als zij met pech ergens gestrand zijn. Nu van € 25.00 voor € 15,00.

(haar stem wordt zwoeler)

En heren 50-plussers we weten allemaal waartoe een eerste skivakantie zonder kinderen kan leiden! Komt u ook even langs op onze holiday safe sex afdeling.

(pianomuziek begint weer te spelen. WR kijkt eerst Emma aan en daarna Lies)

WR: Ik word niet goed! Safe sex terwijl hun eigen liften niet eens veilig zijn! *(maakt zijn stropdas en bovenste overhemdsknoopje los)*

LIES: Je krijgt toch geen toeval hè? JE gaat hier niet dood hoor! Bent u hartpatiënt? *(WR knikt richting Lies ja. Pakt uit een zilverdoosje een wit tabletje en stopt dit zichtbaar onder z'n tong)*

EMMA: Welnee! M'n man is een beetje astmatisch. Onder spanning krijgt hij het snel benauwd. Daarbij, de omroepster had het over 50-plussers niet over 65-plussers, hè schat! *(met verheven stem tegen WR)*

LIES: Doet u uw jas maar even uit zodat u iets meer lucht krijgt.

WR: Ja dat is goed, ik krijg nu al iets meer lucht! U bent zo begripvol! Volgens mij kunt u echt goed opschieten met hulpbehoevende mannen op leeftijd. *(WR neemt nog een wit tabletje uit zijn zilverdoosje. Emma slaat dit met stomheid gade)*

MICHIEL: Wat slikte u daar?

EMMA: Dat is gewoon een pepermuntje en zo te zien gaat hij nog jaren mee.

(het schermje op de telefoon gaat plotseling knipperen en er verschijnt een gezicht op het schermje. Links en Rechts van de lift verschijnt hetzelfde gezicht op twee screens)

ALLEN: Hallo! Hoort u ons? Hallooo!!! *(door de haak van de telefoon)*

ARIE: *(stem door de luidspreker van de telefoon en het gezicht van Arie verschijnt ook op de screens)* Hallo.....

MICHIEL: Hallo... hoort iemand ons? *(door de telefoon)*

ARIE: Hallo..... riep er iemand? *(hoop gekraak door intercom)*

MICHIEL: Jaaaa.....ik riep. We zitten in nood.....

ARIE: Gaat er iemand dood?

MICHIEL: Nee...Jaaah Neeee.

ARIE: Meneer gaat er nu iemand dood of niet?

MICHIEL: Nee...er gaat helemaal niemand dood! In nood, we zitten in nood... We zitten vast in de lift!

ARIE: Hoezo vast in de lift, die is net anderhalf jaar geleden nagekeken. Waar zit je dan aan vast?

MICHIEL: We wilden naar beneden maar nu beweegt hij niet meer. We hebben al op alle knoppen gedrukt.

ARIE: Op alle knoppen...Jongeman! De lift is geen speelgoed! Ik hou niet van dit soort geintjes. Ga naar huis anders bel ik de..... *(Arie kijkt meer gebogen naar de monitor van zijn toestel)* Lijk jij op je vader of je moeder? *(tegen Michiel)*

MICHIEL: Op m'n vader maar.....!!!!

ARIE: Tjonge Tjonge Tjonge.... Ik hoop dat je moeder nog wel andere kinderen heeft. *(gekraak en weg beeld. Iedereen slaat met zwiigende verbazing deze conversatie gade)*

MICHIEL: Weg!!!!!!!

(Lies valt flauw, Michiel gaat verbouwereerd op z'n stoeltje zitten en WR en Emma buigen zich over Lies)

WR: Emma kijk jij even, jij hebt psychologie gestudeerd. *(Emma gaat op haar hurken naast Lies zitten)*

EMMA: Hallo....mevrouw (*geeft zachte tikjes op haar wang*)
...mevrouw! (*tegen de anderen*) Heeft één van jullie water bij
zich?

WR: Ik word niet goed! Jongeman, geef mij maar eens die telefoon.
Hallo Meneer!!! (*door de telefoon*) Heb je echt nog andere
broers? (*tegen Michiel*).

MICHIEL: Ja nog één.

WR: Oh gelukkig! Hallo... Hallo!.....

EMMA: WR hou op... (*eisend*) en help deze jongedame een beetje
overeind. Straks hebben we een echt probleem. Heeft iemand
misschien iets water?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto